

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Од свих живих бића на земљи, браћо и сестре, једино човек има потребу да поставља питања. Сва остала жива бића живе и управљају се према закону Божјем који је уграђен у њихову природу а које ми људи називамо инстинктом. И она без погрешке извршавају оно што је њима својствено по томе закону који је у њихово биће уграђен. Једино човек од најранијег свога животног доба почиње да поставља питање. Дете чим проговори пита шта је ово а шта је оно, зашто је ово овако а оно онако и када порасте човек је испуњен свакодневно безбројним питањима која поставља и себи и другима око себе. А та питања најчешће се тичу овога земнога живота и услова у којима људи живе.

Међутим, питање свих питања поставио је један младић Господу Исусу Христу. Од тада до данас и сви ми хришћани нема потребе то питање да понављамо јер одговор дат томе младићу важи и за све нас. Питање беше просто, кратко и јасно: „Учитељу благи, шта да чиним да добијем Живот Вечни?“ То је најосновније и најважније питање у животу свакога човека. Јер зато је човек и створен и послат овде на земљу да би се припремио за Живот Вечни, да добије Живот Вечни. Зато је и Господ Христос постао човек да људима осигура и дарује Живот Вечни. Али, како ми да га добијемо, сваки од нас? То је питање које данас постави у данашњем Светом Јеванђељу овај младић који приђе Христу и постави Му то питање. Одговор исто тако беше кратак и јасан: „Чини заповести и бићеш жив.“ То је довољно. „А које заповести?“, пита младић даље. И настаје један дијалог између њега и Господа Христа. Које заповести? И Господ понавља - не све старозаветне заповести, неке од њих: не уби, не чини прељубу, не сведочи лажно, поштуј оца свога и матер своју и љуби ближњега свога као самога себе. Дакле, није било потребно да понавља свих десет Божјих заповести и остале које је преко Мојсија и пророка дао у Старом Завету. Ово су основне заповести.

Младић, који је вероватно био добро васпитан, који је познавао закон Божји, њему није довољно ово што је чуо него каже: „То што Ти

кажеш ја сам све извршио, од младости моје живим по томе и држим те заповести. Шта ми још недостаје, шта ми још фали?“ И Господ онда му даје једну заповест: „Ако желиш савршен да будеш, не само да добијеш Живот Вечни, него савршен да будеш, иди, продај све своје имање, што имаш раздели сиромасима па ћеш имати благо на небу и хајде за Мном“. На те речи младић окрете се и оде видно жалостан. Зашто? Јеванђеље каже јер беше веома богат па му беше жао да троши своје имање да испуни и ту заповест Божју.

А Господ онда рече ученицима Својим, јер Господ продужава да своју поуку доврши, и ради својих слушалаца тада и ради нас данас који читамо и слушамо то Јеванђеље, како је тешко богатоме ући у Царство Небеско. Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатоме да уђе у Царство Небеско. Каква страшна реч! Апостоли се задивише томе па рекоше: „Господе, па ко се онда може спасити? Ко може све то испунити?“ А Господ им онда даје и утеху: „Што је људима немогуће, Богу је све могуће“. И онима који у Бога верују, који испуњавају закон Божји, који се надају у помоћ Божју. „Све је могуће ономе који верује“, рекао је Господ другом једном приликом окупљеноме народу. Све, и оно што човеку изгледа немогуће могуће је ако верује, јер вера је та сила која од немогућега чини могуће.

Многи ће рећи данас - добро, ја нисам богат, ја сам сиромаш, ја једва састављам крај с крајем, па то се на мене не односи. Ко је богат од нас? Ко ме нешто фали у животу? Ко ме фали нешто што би му требало за спасење а да Господ није дао? Нема таквога. Господ је дао све и свима што је потребно за спасење. Један наш песник у својој песми објашњава ко је богат и каже: „А богат је сваки онај ком претекне кора хлеба а грешан је јако ако не учини с њом што треба“. Ако је не да ономе ко нема ту кору хлеба, онда је грешан. Дакле, сви смо ми богати, сви ми можемо да учинимо дела милости које Бог од нас очекује као и од овога младића. Ако би сви продали све, коме би продали? Не мисли Господ на то буквално, него да не будемо везани за материјалне ствари, за пролазне ствари, за земаљске ствари. Свети Максим Исповедник је казао на једном месту: „Благо ономе ко

није везан ни за једну пролазну, материјалну ствар“. Докле год је човек везан за било шта земаљско или било шта на земљи он није слободан човек, он не може слободно да следује Господа Христа, да се одрекне себе, да узме крст свој и да иде за Господом, као што је рекао Господ и младићу: „Продај све, подели сиротињи па хајде за Мном“. Јер, знаш шта значи ићи за Господом Христом? Значи проживети Његов живот који је Он проживео на земљи, јер и сам Господ каже да Син човечји нема где главе заклонити, није имао ни кућу, ни кров над главом, ништа није имао а био је Син Божји. Тако Он позива и нас, браћо и сестре, да се угледамо на Њега, да испунимо заповести које је дао и у Старом и у Новом Завету а без којих, ако их не држимо, ако по њима не живимо, онда залуд је питати шта треба да учиним па да добијем Живот Вечни?

Онај ко пита подразумева се да ће и да послуша. Многи питају и своје духовнике, своје свештенике шта треба да учини у овој или оној ситуацији. И кад добије одговор, он размисли па ипак то не учини, учини му се много тешким, као и ономе младићу који беше много богат па му беше жао да троши своје имање. Тако и сви ми, када не послушамо духовника кога питамо за савет, ми се не одричемо онога што имамо, а то је своје воље, своје самовоље. А свети оци кажу: „Онај ко се не одрекне себе и своје воље не може се спасти“. Нема другога пута и начина него кренути за Господом Христом вршећи Његове заповести и бити Му послушан у свему.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светог мученика Агатоника чији спомен данас слаavimo, свештенмученика Горазда Чешког који је пострадао за веру православну за време II светскога рата, молитвама светих предака наших; да нас Господ упуту, да нам дарује снаге и јачине духа да испунимо све заповести Божје, да одржимо веру Православну неукраљану, неокрњену, неупрљану разним јересима, разним екуменизмима, папизмима и осталим зловерјима, него да очувамо онако нашу веру као што нам је предато од светих Апостола, светих Отаца, од нашега Светога Саве и да је држимо као што су је држали наши свети преци, као што је држао

владика Николај, отац Јустин Ђелијски и остали из рода нашега, да би смо, ето, се удостојили да нас Господ прими у Царство Небеско, да нам дарује Живот Вечни, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин!